

**Norske
Inkassobyråers
Forening**

Thor Dahlsgt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 95 60 . Fax: 33 46 93 13
Mobil: 907 43 530
E-Mail: post@inkasso.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www.inkasso.no

Sandefjord, 01.11.2008
TAA/-

Det Kongelige Barne- og Likestillingsdepartement
Postboks 8036 Dep

0030 Oslo

HØRINGSUTTALELSE – FORSLAG TIL ENDRINGER I GJELDSORDNINGSLOVEN
Deres ref.: 200803042-/PGUFJS

Norske Inkassobyråers Forening, (heretter benevnt som NIF) har følgende kommentarer til høringsnotat:

A. Krav til egenforsøk

NIF støtter departementets vurdering i pkt 5.5, og bransjen mener å kunne underbygge SIFOs konklusjon om at den kommunale rådgivningstjeneste løser mange saker og derved sparer namsmanns – og rettsapparatet for betydelig arbeid. Siden endringen av gjeldsordningsloven i 2003 har også inkassoselskapene bygget kompetanse i utenrettslige forhandlinger, for å møte den økte sakstilgangen fra kommunene.

Som et eksempel fra bransjen har Lindorff i 2007 behandlet 1076 saker fra kommunal rådgivningstjeneste og pr 30.august 2008 er 686 slike saker behandlet. Antall skyldnere som er under utenrettslige gjeldsordninger i Lindorff pr 18.08.08 er 901. Halvparten er forslag mottatt fra kommunene / NAV. Tallet utgjør ca 10 % av alle som til enhver tid har inngått offentlige ordninger.

NIF er av den oppfatning at kreditorer nå i større utstrekning tar utenrettslige forhandlinger på alvor og at intensjonen ved endringen i 2003, at flere saker skulle søkes å løses utenrettslig, må sies å være langt på vei oppfylt.

Når det gjelder saker som ikke blir løst utenrettslig av ulike årsaker og dermed henvises videre til namsmannen, ser vi at det nedlegges mye ressurser både i kommunen og hos namsmannen. Hvis NIF skulle peke på et forbedringspotensial, både ressurs – og tidsmessig, må det være en samordning av dataregistrering mellom kommunesektoren og namsmannsembetene.

Dersom det åpnes for en oppmykning av kravet til egenforsøk, bør kriteriene for hvilke saker som er egnet for egenforsøk tydelig og detaljert fremgå av loven. NIF ønsker at departementet vurderer følgende momenter ved utarbeidelse av kriterier:

- Dersom det foreligger offentlige krav som ikke kan ettergis på grunn av manglende hjemmel, kan dette være et moment for at egenforsøk kan unnlates (vi gjør likevel oppmerksom på notat fra Skattedirektoratet av 25.mai 2007 til fylkesskattekontorer, ligningskontorer og skatteoppkrevdere, som oppfordrer nevnte etater til å finne forhandlingsløsninger for gjeldsbelastede personer).

Medlem av

Federation of European National Collection Associations

- Dersom det ikke er etablert et tilfredsstillende kommunalt rådgivningsapparat i kommunen skyldner er bosatt kan dette være et moment for at egenforsøk kan unnlates.

- At en kreditor har begjært tvangssalg over fast eiendom bør ikke være grunn til å lempe på krav til egenforsøk.

B. Låneopptak i forhandlingsperioden

NIF støtter departementets vurdering og forslag.

C. Søknad om gjeldsordning fra norske statsborgere bosatt i utlandet

NIF støtter ikke forslaget om å la norske statsborgere bosatt i utlandet få mulighet til å søke offentlig gjeldsordning i Norge.

NIF ser store utfordringer ved namsmannens og kreditors mulighet til å få innsyn i skyldners økonomiske forhold. Manglende offentlig kontroll både når det gjelder inntekts- og formuesforhold, i land utenfor Norden vil legge muligheten til rette for at skyldnere oppnår å få slettet gjeld på feil grunnlag. Et stort antall skyldnere har valgt å bosette seg i utlandet for å unndra seg kreditorforfølgelse, og det må forventes at mange av disse vil utnytte det forhold at mulighet kontroll av faktagrunnlag og etterfølgende oppfølging av gjeldsordning vil være vesentlig svekket ved at skyldner er bosatt utenfor landet.

Skyldnere bosatt i utlandet vil også ofte kunne ha gjeldsforpliktelser i det landet de bor i og det blir vanskelig å gjennomføre en meningsfull gjeldsordning uten at alle kreditorene (også de lokale) blir omfattet av ordningen. En slik lovendring må derfor forankres i konvensjoner/avtaler med de enkelte land slik at lovvalgs- og vernetingsproblemet lar seg løse.

Dersom det likevel skulle åpnes for å kunne søke gjeldsordning for norske statsborgere bosatt i utlandet, må det forutsettes at regelverket tilpasser seg de livsoppholdssatser som synes naturlig for det aktuelle bosted. Dette forutsetter igjen at namsmannen må gis tilstrekkelig innsikt i de enkelte lands levekår. De norske livsoppholdssatsene vil i enkelte land kunne innebære betydelig velstand både i forhold til norske forhold, og ikke minst i forhold til de lokale forhold. I en slik situasjon vil en mulig gjeldsordning i seg selv kunne være støtende også for den lokale befolkningen.

NIF er av den oppfatning at det må inntas et utvidet dokumentasjonskrav for søkere bosatt i utlandet, herunder krav om at utskrift av ligning fra landet skyldner oppholder seg i vedlegges søknaden og deretter fremlegges årlig gjennom gjeldsordningsperioden og de to påfølgende år. Dette bør være et minimumskrav da kreditorene ellers ikke har adgang til å få slike opplysninger.

Et moment som også må vurderes nøye er at valutakursene kan svinge ganske mye over en periode på 5 år, og vi ber Departementet vurdere hvordan dette skal i hensyn tas ved en gjeldsordning fremmet av skyldner utenfor riket.

NIF antar at spørsmålet om å åpne for å søke gjeldsordning for personer bosatt i utlandet er såpass komplisert at det nok i første omgang synes mest realistisk å prøve ut slik ordning mot våre nærmeste naboer og vi oppfordrer derfor departementet til å begrense den videre utredning av dette til et nordisk perspektiv.

D. Skatte – og avgiftskrav

Forslag til endringer i behandling av skatt- og avgiftskrav er avklarende og NIF støtter Departementets vurderinger.

E. Gjeldsordningsperioden - lengde og akkordoppgjør

NIF mener at bestemmelsene i § 5-2 er tilstrekkelig for å ivareta skyldners interesser når det gjelder å kunne fastsette en periode på kortere enn 5 år. Årsaker som kan gi en kortere periode enn 5 år er f.eks. at skyldner gjennom tid har bidratt ved å betale etter evne eller at gjelden skyldes kausjonsansvar.

Erfaring tilsier at de største bank- og finansinstitusjoner aksepterer slike årsaker som begrunnelse for en kortere periode enn 5 år. Dersom det blir nedfelt en bestemmelse som går på skyldners sosiale bakgrunn (rus, langvarig arbeidsledighet, spillegalskap og lignende) og at slike forhold skal tale for en kort periode, kan dette være uheldig av to årsaker;

1. Det blir lite læring og konsekvens tenkning for skyldner og kanskje kort vei til nye misligholdssaker.
2. Det er også visse miljøer som bevisst stifter gjeld til kriminelle formål, og som konsekvent påberoper seg forskjellige former for unnskyldelige grunner. Denne gruppen har også ofte god kjennskap til lovverket.

En mulig adgang til å forkorte perioden ved innbetaling av stipulert dividende som et engangsoppgjør, og i hele tatt begrepet forsert betaling, vil være en gavepakke til konkursryttere og tvilsomme næringsdrivende. Inkassobransjen bruker i dag mye ressurser på å få avvist og opphevet gjeldsordninger for denne gruppen og ser at en eventuell endring vil være med på å lage enda et smutthull for konkursryttere og tvilsomme næringsdrivende. Ved en endring på dette punktet, er det nærmest fritt frem for folk som ikke alltid har ærlige hensikter.

F. Åpning av gjeldsforhandlinger for personer med krav som stammer fra straffbare handlinger

NIF har ingen kommentarer til Departementets vurdering.

G. Etterperioden

NIF mener at 2 års regelen etter gjeldsordningsperioden ikke må endres. Det avdekkes relativt ofte arvefall i etterperioden på 2 år hos våre medlemmer ved oppfølging av gjeldsordninger. Boliger kan også stige i verdi basert på taksten i gjeldsordningen under gjeldsperioden. Et salg innenfor 2 år kan ved nedkorting av fristen gi skyldner en betydelig gevinst på boligsalg kort tid etter gjeldsordningens utløp. At en skyldner fritt kan beholde en slik salgsgevinst eller et større arveoppgjør så tett opp under gjeldsordningen vil stride mot den alminnelige rettsoppfatning og det er derfor viktig at 2 års regelen opprettholdes.

NIF mener at etterperioden må bestå uavhengig oppgjørsform.

Departementet viser til at begrepet etterperiode omtrent er fraværende i utenrettslige ordninger via kommunene. Dette medfører nok riktighet, men ser vi nærmere på hvilke skyldnere kommunens rådgivningstjeneste bistår er det grunn til å tro at et stort flertall gjelder en aldersgruppe hvor det ikke er aktuelt å ta inn denne passusen. Den viktigste årsaken er nok imidlertid at utenrettslige gjeldsordninger i hovedsak går over lengre perioder enn lovens hovedregel på 5 år.

Med vennlig hilsen
Norske Inkassobyråers Forening

Thor A. Andersen
Generalsekretær

Medlem av

Federation of European National Collection Associations